

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 653/2018
07.06.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривична дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Стојана Илића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врању К 895/12 од 21.02.2018. године и Основног суда у Врању Кв 74/18 од 30.03.2018. године, на седници већа одржаној дана 07.06.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Врању К 895/12 од 21.02.2018. године и Основног суда у Врању Кв 74/18 од 30.03.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању К 895/12 од 01.12.2014. године окривљени АА обавезан је да оштећенима ББ, ВВ и малолетном ГГ накнади нужне издатке које су имали за заступање од стране пуномоћника адвоката Љубинке Антић, у износу од 94.500,00 динара и исти се имају исплатити из буџета Основног суда у Врању.

Решењем Основног суда у Врању К 895/12 од 21.02.2018. године исправљено је решење Основног суда у Врању К 895/12 од 01.12.2014. године, у делу изреке утолико што се у четвртм реду иза уписаног износа 94.500,00 динара бришу речи „и исти се имају исплатити из буџета Основног суда у Врању“, а додају речи „у року од 15 дана по правноснажности овог решења, под претњом принудног извршења“, док у преосталом делу решење остаје неизмењено.

Решењем Основног суда у Врању Кв 74/18 од 30.03.2018. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Врању К 895/12 од 21.02.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Стојан Илић, на основу члана 482. и члана 483. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, одредбе члана 438. ЗКП и одредбе члана 431. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те укине побијана решења и списе врати Основном суду у Врању на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће одлучити да нужни издаци, на име заступања оштећених од стране пуномоћника, падају на терет буџетских средстава Основног суда у Врању.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, дела и правца побијања ко ји су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Стојана Илића, није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом указано је на битну повреду одредаба кривичног поступка уз образложење да су побијана решења нејасна и неразумљива,

противуречна себи и разлозима те да суд није дао довољно разлога о одлучним чињеницама, чиме се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, поднетим захтевом се указује и на повреду одредбе члана 431. став 1. ЗКП уз образложење да је решење којим се врши исправка претходног решења донето након више од три године, те да је исто у међувремену постало правноснажно и извршно и да се као такво не може мењати јер производи правно дејство у односу на странке у поступку па и у односу на суд.

Врховни касациони суд налази да повреде на које се указује из члана 438. став 2. тачка 2) и члана 431. став 1. ЗКП не спадају у круг повреда, из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости преко браниоца, те је исти одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић